

Verbonden in gebed Fraternité de Tibériade

Broeder Marc met de broeders en zusters van het noviciaat aan de voet van het nieuwe kruis in Jeumont

O mijn vreugde, Christus is verrezen!

Op deze middag verlicht de zon een natuur die nog op zoek is naar de lente... vanuit Vilnius vertrek ik mee met de liftende broeders naar het oosten van Litouwen. Snel pikt een auto mij op. Ik hoefde niet veel te zeggen: op de vraag “Hoe heb jij de eerste dagen van de oorlog in Oekraïne ervaren?” toont de man zijn woede en in zijn verhaal wordt niemand gespaard. Eerder op de dag uitte een moeder haar angst, terwijl ze specificeerde dat de koffers klaar stonden om te vluchten. Het land herinnert zich immers de donkere uren van de Sovjetbezetting. Wanneer wij 's avonds in Baltriškės aangekomen zijn, luisteren wij naar paus Franciscus die, door Rusland en Oekraïne toe te wijden aan de Maagd Maria, ons uitnodigt om ons niet door angst te laten verlammen. De Moeder

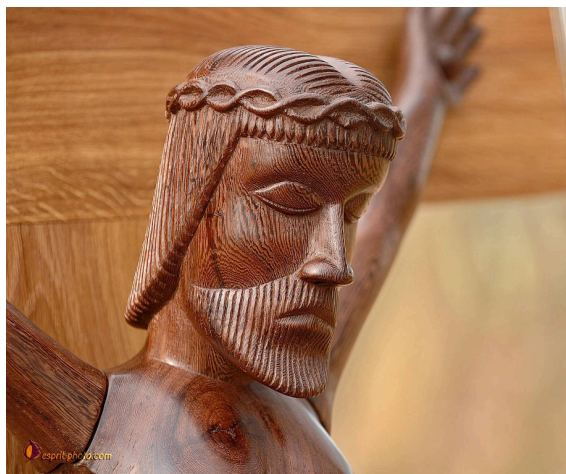

Broeder François en broeder Antonio tijdens de pelgrimstocht met de brs. en zrs. in hun tijdelijke geloften in Italië in februari

van de Verlosser laat ons zien dat wij *“moeten vertrekken vanuit God, in het vertrouwen dat ons zo al de rest zal worden gegeven. Zij nodigt ons uit om naar de bron te gaan, naar de Heer die de radicale remedie is tegen angst en het kwaad van het leven.”* De woorden van de paus moedigen ons aan om te geloven in de kracht van gebed. *“Wij kunnen de tegenstrijdigheden van de geschiedenis niet alleen oplossen, en zelfs niet die van ons hart. Wij hebben de Geest van liefde nodig, die haat vernietigt, die ons wakker schudt uit onverschilligheid.”*

Tijdens de vastentijd werd het project voor de wederopbouw van het Kruis van Jeumont in België gerealiseerd. Het kostte 25 jaar om ertoe te komen dit eiken kruis van 15 meter hoog op een heuvel te planten. Broeder Marc, die dit werk met vastberadenheid tot een goed einde leidde, legde vanaf het begin het verband met de Kruisheuvel in Litouwen, waar duizenden kruisen getuigen van opoffering, vrede en hoop. Het Kruis van Jeumont bestaat uit 14 verticale balken, zoals het aantal staties op de kruisweg. Al het menselijk lijden wordt op het kruis gerecapituleerd. Maar deze grote eiken laten licht door en leiden ons naar een realiteit die ons totaal overstijgt. Terwijl wij Pasen vieren, erkennen wij dat menselijke inspanningen niet volstaan om wie angstig is gerust te stellen. Wij hebben de aanwezigheid van God en zijn vergeving nodig, hij alleen onderdrukt het kwaad en opent ons voor universele liefde.

Deze liefde komt vooral tot uiting in verschillende initiatieven van elke fraterniteit om vluchtelingen op te vangen, hen te hulp te komen of voedsel met hen te delen. Wat zijn ze veelvuldig, de gebaren van solidariteit tegenover deze nieuwe

tragedie! Deze golf van vrijgevigheid moet worden ondersteund. Het gebed is niet het laatste alternatief voor onze onmacht, het omvat ons hele leven, het wekt een vindingrijkheid in de goedheid op. Het gebed stimuleert onze verantwoordelijkheid om te handelen, het opent ons voor de werking van de Heilige Geest. Bovendien heeft het afzwakken van de pandemie het mogelijk gemaakt om de bezoeken aan onze verre missies in Congo en binnenkort ook in de Filipijnen te hervatten. In Kikwit hadden wij een prachtige dankviering voor de geloften van broeder Roger. Ik was onder de indruk van de jongeren die jaar na jaar om de beurt naar het project *Evangelie en Ontwikkeling* komen; zij zijn een teken van hoop in het licht van zoveel nood. Het verlangen naar toewijding leeft ook in broeder Jerry en zuster Colombe, die op 30 april hun eeuwige geloften zullen afleggen. Zij vertrouwen zich aan uw gebed toe om hun ogen gericht te houden op de Verrezen!

De broeders en zusters van Tiberiade wensen u een mooi Paasfeest! Moge de aanwezigheid van de verrezen Christus u vergezellen en u troosten met de kracht van de Heilige Geest. Hij is waarlijk verrezen! Alleluia!

Broeder François

Het is een genoegen om wat nieuws van de fraterniteit in Lavaux-Sainte-Anne met jullie te delen. De laatste weken werden gekenmerkt door de onderscheiding van de roepstem van de Heilige Geest. Hoe kunnen wij het lijden van zoveel mensen in deze wereld enigszins helpen verlichten, vooral diegenen die de oorlog in Oekraïne ontvluchten?

Laten we bidden voor Jean, die het Johannes de Doperjaar bij ons beleeft: hij is gedoopt op Pasen!

De gruwel van deze zinloze oorlog bracht mij ertoe de encyciek over menselijke broederschap, *“Fratelli tutti”*, van onze paus Franciscus, te herlezen. Eén zin daagde mij diep uit: *“Jezus [...] had een open hart dat gevoelig was voor de problemen van anderen. [...] Als ons hart dat*

doet, is het in staat zich met anderen te identificeren zonder zich zorgen te maken over waar ze geboren zijn of vandaan komen. In dat proces gaan we anderen ervaren als ‘ons eigen vlees’.” (nr. 84)

Ja, het menselijk hart is prachtig als het zich laat raken door wat de ander doormaakt. Een open hart is een beeld van God. Het menselijk hart onthult zijn schoonheid en kracht wanneer het begint lief te hebben en mee te voelen. In dit elan manifesteert zich iets van het hele mysterie van Pasen, van het kruis tot de opstanding. Het is mooi om zien hoe mensen zich mobiliseren rond gebed of in zelfgave. Alle gebaren zijn belangrijk.

Wij konden de familie van Volodymir en Christina, hun drie dochters en de grootouders verwelkomen. Volodomyr sprak heel goed Engels en Christina kende Frans. Het maakte de communicatie makkelijker. Olia, hun oudste tienerdochter, mocht deelnemen aan het weekend van de Kinderen van de Oogst. Het was mooi om te zien hoe ze door het contact met de kinderen opnieuw een glimlach kreeg. Zij leerde Oekraïens aan de kin-

De broeders in Lavaux met een verwelkomde Oekraïense familie

deren die heel blij waren een paar woordjes te kennen. Het gezin nam de juiste beslissing om zich dichterbij Brussel te vestigen om geleidelijk aan een normaal leven te hervatten.

Sinds hun vertrek hebben wij besloten om de gemeenschap van kapucijnen in Antwerpen te helpen, die een veertigtal Oekraïense moeders met hun kinderen opvangen. Wij kennen broeder Luc goed, die al heel lang een vriend is. Elke week gaan twee broeders er heen om de kinderen op te vangen, logistieke hulp te bieden en met de kinderen te spelen. De moeders zijn allemaal blij dat er mannen zijn om te spelen en bij de kinderen te zijn, want vaak moesten de vaders in Oekraïne blijven.

Ik sluit af met een laatste korte gedachte: *“Solidariteit komt concreet tot uiting in dienstbaarheid, in veel verschillende vormen van zorg voor anderen. Dienstbaar zijn betekent vooral zorgen voor de kwetsbare leden van onze gezinnen, onze samenleving en ons volk. Door die dienstbaarheid leren mensen de meest kwetsbaren in de ogen te kijken en hun eigen verlangens, behoeften en streven naar macht opzij te zetten. [...] Wie dienstbaar is, kijkt altijd naar het gezicht van de kwetsbare broeder en zuster, raakt hen aan, voelt hun nabijheid, ‘ondergaat’ soms hun lijden en zoekt ze ondersteund kunnen worden. Daarom is dienstbaarheid nooit ideologisch, omdat ze geen ideeën, maar mensen dient.”* (Fratelli Tutti, nr. 115).

Broeder Bart

EEN KRUIS VAN LICHT

Met broeder François en Augustin staan wij om 5 uur op, het is de grote dag waar ik al 25 jaar op wacht. Er komt namelijk een nieuw kruis op de heuvel van Jeumont in Wellin. Het vervangt het zware stenen kruis, dat dertig jaar geleden neer is gevallen. Tegenwoordig is er een tendens om kruisen te verwijderen op openbare plaatsen, maar ook op privéplaatsen, terwijl dit het teken is van de grote liefde van Jezus voor de hele mensheid. Wij hebben strijd geleverd om dit kruis te kunnen hijsen. Vele weigeringen van stedenbouw hebben er voor gezorgd dat wij nog beter gingen nadenken over de constructie. Met Pierre-Louis, architect, ontwierpen wij een kruis in eikenhout uit onze streek, de zoete Famenne.

De diepte van het kruis

Meer dan ooit moeten wij naar het kruis kijken als teken van redding, het teken uit de hemel, de verrezen Jezus. *“Ze zullen opkijken naar hem die zij hebben doorstoken.”* Vandaag is het kruis de boom des levens geworden, de boom van zegen. Op 23 maart was het prachtig om het grote kruis te zien opstijgen in de lucht, opgetild door een enorme kraan, om het te plaatsen en vast te zetten op de betonnen basis. Een maand lang heeft Matthieu, geholpen door Louis, er aan gewerkt om dit kruis in elkaar te zetten in een werkplaats van A.V.L. te Ohey. Zij werkten ijverig. Benoit Hargot heeft met zijn ontwerpbureau een technische prestatie geleverd dankzij de schuine staven in roestvrij staal die het mogelijk maken om de stabiliteit van het kruis te behouden bij eventuele stormen. Het moet kunnen standhouden, want het is 14 meter hoog!

Ambachtslieden

Ja, de wereld heeft dringend vurige ambachtslieden nodig. Het intelligente werk van de handen. Er zijn teveel mensen die te lang zitten. Op de werf, toen het kruis van de grond werd geheven, werd de heuvel doordrongen van vreugde. Het gezamenlijk werk schepte een band onder ons. Iedereen was op zijn post. We keken mekaar aan en baden.

Middel tot evangelisatie en gebed

Ja, dit kruis is er als middel tot evangelisatie. Het is als een baken, een sterk teken in deze lijdende en veranderende wereld. Het is een teken van vrede en het nodigt ons uit om te bidden en onze vijanden lief te hebben, zoals Christus dat van ons vraagt. Dit is misschien wel de meest revolutionaire houding die Jezus voor ons opende. Ja, dit kruis is zo ontworpen dat

wij er echt doorheen kunnen gaan. Hoe kom je uit de tunnel of het kruis? Het is door vooruit te gaan en er doorheen te gaan, met de zekerheid dat er licht uitgaat van dit kruis van liefde. Van op het kruis opent Jezus zijn hart voor ons. De Heilige Geest spruit daaruit voort.

Leg je voorhoofd op het kruis

Iedereen zal zijn eigen kruis kunnen plaatsen, zoals in Litouwen in Šiauliai (zie www.kryziukalnas.lt). Iedereen zal kunnen komen knielen en zijn voorhoofd op het hout van het kruis leggen en over zijn eigen verdriet en zijn tranen tot Christus zelf spreken. Ja, er zijn werken van liefdadigheid en die zijn essentieel, maar er zijn ook werken van aanbidding, zoals bv. de bouw van een kathedraal, een kapel of een kunstwerk om God doorheen schoonheid te doen kennen. Denk aan de zeer kostbare parfum in de albasten flesje dat Maria Magdalena liefdevol over de voeten van Jezus goot. Het gaat over dankbaarheid. "Schoonheid zal de wereld redden", zegt Dostojevski, maar de echte schoonheid is Christus, de mooiste van alle mensenkinderen. Dood door liefde op het kruis, Hij leeft, Hij is verrezzen voor altijd.

Aan het einde van de dag, bij zonsondergang, hebben wij aan de voet van het nieuwe kruis de Eucharistie gevierd in dankzegging. Kom Heer Jezus, kom snel om ons te redden!

Broeder Marc

Wil je meer informatie of dit project steunen: www.tiberiade.be

"IN U IS DE BRON VAN HET LEVEN, BIJ UW LICHT ZIEN WIJ HET LICHT." (PS 35,10)

Tijdens onze pelgrimstocht naar Assisi werd mijn hart, als een kleine batterij, gevuld met dankbaarheid. Deze bedevaart werd voorgesteld aan de broeders en zusters die hun tijdelijke geloften hebben afgelegd, en wij vertrokken als een kleine fraterniteit van zes broeders en zusters: broeder François B., broeder Jerry, broeder Vytautas, broeder François H., zuster

Zuster Faustina met broeder Vytautas in het klooster van Pra d'mill waar br. Ivan in februari verbleven heeft. Het is broeder Emmanuele, de prior, die hen verwelkomt.

Colombe en ikzelf. Wij zijn reeds enkele dagen terug, maar ik kan mij nog steeds alle gezichten herinneren die wij hebben ontmoet en de plaatsen waar wij konden stoppen om te ontdekken, elkaar te ontmoeten, te bidden. Het Woord van God en de woorden van mijn broeders en zusters blijven in mij weerklinken en brengen nieuw licht in mijn dagelijks leven.

Broeder Daniël van de fraterniteit van de Portiuncula vertelde ons dat bij het begin van de Franciscaanse fraterniteit de broeders hun ervaringen deelden in het licht van het Evangelie en dat zo beetje bij beetje het gelaat van de Heer voor hen oplichtte. Voor mij was het een grote bemoediging om te delen met mijn naasten, mijn broeders en zusters met wie ik leef, wat wij beleven, wat wij dromen, waar wij naar streven, om elkaar te helpen de aanwezigheid van God te herkennen, en zijn wil van liefde beter te begrijpen. De Portiuncula raakte mij ook als de plaats van de roeping van Sint Franciscus. Elke roeping heeft tijd nodig. En het feit dat zelfs Franciscus, iemand die zo gedreven was, ook deze etappe niet heeft overgeslagen, moedigt mij enorm aan! Ik zie hoe met de tijd mijn “ja” zich vormt, mijn roeping — stap voor stap — concreet wordt, verduidelijkt, vorm krijgt en wortelt in mijn wezen, in de gemeenschap, op de plaats waar wij leven.

Wij hebben zoveel moois gezien: berglandschappen en gezichten die vrijheid en vreugde uitstraalden van een aan Christus gegeven leven... Ik stond ook versteld van de prachtige fresco's van de basiliek van Sint Franciscus. Het is alsof ik, ernaar kijkend, de evangeliën en het leven van Sint Franciscus “lees”. Broeder Mario, een conventuele Franciscaan, die ons rondleidde in de basiliek, onderstreepte herhaaldelijk het belang van het Woord van God in het leven van Sint Franciscus. Hij zei: “Franciscus wist

op wie hij zijn vertrouwen stelde.” Deze zin wekte in mijn hart een klein gebed: “Wees mijn leven, Heer. Help mij om mijn vertrouwen in U te stellen, in Uw Woord.” Tijdens een andere broederlijke bijeenkomst zei broeder Massimo, de Custos van de Portiuncula-gemeenschap: “Ons leven is complex en soms tegenstrijdig. Het enige wat kan verenigen is zijn Woord”. Het lijkt mij dat dit de grootste genade van deze pelgrimstocht is: een hernieuwd verlangen om door zijn Woord “omhuld” te worden om samen de fraterniteit op te bouwen.

Ik blijf mediteren over het licht van Gods Barmhartigheid die zo aanwezig was in het leven van Sint Franciscus. Hij was in staat om het gezicht van God te ontdekken, namelijk dat van een barmhartige Vader. Moge zijn voorspraak ons helpen om dit licht van het evangelie in elk van ons leven te ontvangen en dat wij op onze beurt een blik van liefde op anderen — zonder uitzondering — kunnen werpen.

Zuster Faustina

BEZOEK AAN ONZE BROEDERS EN ZUSTER IN MONTRÉAL

In maart kreeg ik de kans om met broeder François B. en zuster Asta naar Canada te gaan. Dit is de eerste keer dat ik het Europese continent verlaat om een andere plek te ontdekken. De gelegenheid deed zich voor naar aanleiding van een voorstel van broeder Bart om voor een verblijf naar Canada te gaan en om mijn heilige van het jaar, de heilige Andreas van Canada, te bezoeken: dat kwam goed uit, een leuke verrassing voor mij. Ten eerste ontdekte ik in Canada een nieuw land met prachtige ontmoetingen, prachtige landschappen (veel sneeuw daar!) en Montréal, de stad en zijn groot heiligdom gewijd aan Sint Jozef waar wij hebben gebeden voor jullie en voor de hele wereld... Het was een gelegenheid voor een blij weerzien van onze broeders en onze zuster Myriam die daar studeren! Ik had ook de gelegenheid om een 91-jarige zuster te bezoeken, zuster Thérèse Ross, kleine zuster van de Assumptie, die zeer helder van geest en heel vreug-

Broeder Luc met zuster Thérèse Ross

devol is. Zij woont in Montréal, in een groot gebouw genaamd “De Voorzienigheid” (moederhuis van haar congregatie) niet ver van de plaats waar onze broeder Frederic woont en waar broeder François en ik ook logeerden, bij de Broeders Hospitaalridders, de gemeenschap van Notre-Dame de l’Espace. Deze zuster bidt al twintig jaar voor mij en leerde onze fraterniteit kennen, op een zondag tijdens de Vespers, toen ze in Gembloux verbleef in een stichting van haar congregatie, voordat ze terugkeerde naar haar thuisland in Quebec. Het was een grote vreugde voor mij om haar weer persoonlijk terug te zien na de recente versoepeling van de gezondheidsregels in Canada. Ik had ook de gelegenheid om de stad Montréal te bezoeken met mijn de broeders en zusters, o.a. de kathedraal van Marie-Reine-du-Monde en andere heiligdommen.

Wij brachten het laatste weekend ook door met de broeders en zusters in een chalet in de buurt van de Kleine zusters van Bethlehem, ongeveer 100 kilometer van Montréal, in een dichte sneeuwlaag ontdekten wij het bevroren watervallenpark. Het waren mooie tijden die wij samen beleefden. Momenten van ontdekking en van vreugde.

Broeder Luc

MIJN AANKOMST IN LITOUWEN

In september vroeg broeder François mij of ik beschikbaar was om onze broeders in Litouwen te vervoegen. In het begin verraste dit verzoek mij, maar ik was verbaasd toen ik bij mijzelf ontdekte dat ik eerst en vooral in Tibériade was ingetreden om Christus te volgen. En dat

Christus ons altijd kan verrassen. Ik kwam een paar dagen vóór Kerstmis aan in Litouwen. Met misschien de lichte hoop op een kerstgenade van de Heer: de genade waar ik om vroeg was die van de gave van talen, een beetje zoals een Pinkstergenade waardoor ik meteen Litouws zou spreken. Maar al heel snel begreep ik dat, zelfs als het mij goed zou uitkomen om geen inspanning te hoeven doen om te moeten leren, dit niet de meeste vruchten voor mij zou opleveren. Jezus nam zelf de tijd om met Maria en Jozef te leren spreken, ook hij moest “groeien en zich versterken” onder het oog van God (vgl. Lc 2,40). Voor mij is het niet alleen een kwestie van een taal leren, maar van het ontdekken en liefhebben van een hele nieuwe cultuur en proberen daar het evangelie te beleven.

Na een maand bij de broeders te hebben doorgebracht, ben ik nu twee maanden in Vilnius om Litouws te leren aan de universiteit. Bij gebrek aan de onmiddellijke gave van talen, ontving ik toch nog de genade van de liefde voor het leren. De eerste maand voelde ik mij als een heel klein kind dat zich nog niet kan uitdrukken of als de doofstomme van het evangelie die niets verstaat en niet kan spreken. Het leerde mij mijn grenzen te kennen. Maar beetje bij beetje ontdek ik dat ik steeds meer Litouws versta en dat ik daardoor nieuwe mensen kan ontmoeten. De afgelopen dagen heb ik ook de kans gehad om mensen op straat te ontmoeten en bij hen thuis uitgenodigd te worden.

Al snel was er ook de impact van de oorlog in Oekraïne. In mijn Litouwse klas zitten twee Oekraïners, een Rus, een Wit-Russische, een Georgiër... die allemaal tot op zekere hoogte door deze oorlog zijn getroffen. Afgezien van alle geopolitieke vragen, valt mij op dat iedereen probeert aandacht te schenken aan de anderen los van de nationaliteiten. *“Zo is vrede ook de vrucht van liefde die veel verder gaat dan wat gerechtigheid kan brengen”* (Gaudium et Spes, 78). Dit is ook waar het internationale kamp — dat wij begin juli organiseren met als thema “Ik ben op zoek naar mijn broeders” — een geweldige kans is om te herontdekken dat wij allemaal geliefde kinderen van de Vader zijn!

Broeder Joachim

Broeder Ivan en broeder Joachim

“HET IS VERTROUWEN EN ENKEL VERTROUWEN DAT ONS NAAR DE LIEFDE LEIDT.”

(H. Theresia van Lisieux)

“Dus, ben je klaar?” Dit is de vraag die pater Paolo, een Italiaanse monnik in Pra’d Mill, mij stelde toen ik hem vertelde dat ik binnenkort mijn eeuwige geloften zou afleggen! Ik moet toegeven dat ik mij plotseling duizelig voelde toen ik met deze vraag werd geconfronteerd, maar het vertrouwen leidde mijn antwoord naar een “ja”. Dus ik vertelde hem dat ik klaar was om op de Heer te vertrouwen! Ik ervaar in deze paar weken van mijn inzet de waarheid van de woorden die de heilige Theresia van Lisieux aan haar zusters overbracht: “Het is vertrouwen en enkel vertrouwen dat ons naar de liefde moet leiden.”

Toen ik nadacht over het begin van mijn religieuze leven, voelde ik mij als Petrus die, in vrijmoedig vertrouwen in het Woord van Christus, zijn boot verliet om zich licht en opgewekt bij hem op het water te voegen om bij hem te zijn. Tijdens deze zeven jaar van religieus leven heb ik ook kunnen ervaren dat “de wateren van het meer van Tibériade erg zout zijn!”, maar dat in deze wateren — waar ik soms ben gezonken — Christus mij nooit heeft losgelaten. Hij is het die boven alles bij mij is en dit doet mij een diepere vreugde binnengaan. Deze “slokjes zout water” wekten mij goed uit bepaalde illusies en wekten in mij ook een andere smaak op, een onverwachte smaak, die van de Barmhartigheid die zich openbaart op het moment dat wij het altijd op een nieuwe manier ervaren! Mijn reis met Christus in de Fraterniteit was minder ideaal dan ik mij had voorgesteld, maar mooier dan ik had verwacht. Deze schoonheid, je raadt het al, vertaalt zich in één woord: de Barmhartigheid.

De Barmhartigheid van God is het Leven dat zichzelf geeft en dat zich vrijelijk aanbiedt in de diepte van onze verhalen! Ik verwonder mij steeds meer over de levenskracht die er in elk levend wezen is! De bloemen die op stenen groeien, de geboorte van lammetjes die een paar minuten later rondspringen, maar vooral

Zuster Colombe

het bemoedigend woord dat een zuster tot een andere zuster richt! Ja, het leven spreekt tot mij over de Barmhartigheid van de Heer!

Dus om de geloften van armoede, kuisheid en gehoorzaamheid voor altijd uit te spreken, betekent dit voor mij gehoor geven aan zijn oproep om Liefde te worden en te zoeken, zoals de heilige Theresia van Lisieux zong, om “om van Liefde te leven”. Het is Hem mijn leven aan te bieden door zijn Barmhartigheid vlees te laten worden in mijn menselijkheid om haar naar de wereld te brengen.

Abba, ik vertrouw op U!

Zuster Colombe

WANNEER CONTEMPLATIE ONZE UITSTRALING VERANDERT...

Verbintenissen impliceren afstand doen, een bekering. Wij kunnen ze niet beleven zonder ons voortdurend tot Christus te wenden, met heel ons wezen en alle gaven die wij van Hem hebben ontvangen. Het uitspreken van de evangelische geloften van kuisheid, gehoorzaamheid en armoede maakt van mij het concrete, zichtbare teken van iets dat mij te boven gaat, het teken van Christus die heden aanwezig is.

Ik heb belangrijke veranderingen in mijn leven meegemaakt. De diepste zijn degenen die mij verrast hebben zonder ze te zoeken, of er zelfs niet echt naar te verlangen. De persoonlijke ontmoeting met Christus was voor mij de gelegenheid om de diepste en meest onverwachte transformatie van mijn leven te ervaren. Ik probeer Jezus te overwegen die tussen de mensen al wel-doende rondgaat, die zijn leven geeft aan het kruis waaraan hij hangt, met zijn doorboorde hart waaruit bloed en water stromen, het leven van de Geest.

Broeder Jerry

Het overwegen van de onmetelijke liefde die op het kruis tot uitdrukking kwam, maakte deze ontmoeting tot een eindeloze levenservaring. De ontmoeting met Jezus leidt er mij noodzakelijkerwijs toe dat ik andere mensen ontmoet op de plaats waar zij wonen. In Tiberiade had ik de gelegenheid om mensen uit verschillende lagen van de bevolking te ontmoeten tijdens onze evangelisatiemissies. Ik ontdekte dat het Evangelie de kunst is om vrij en open in het leven te staan, zelfs tijdens de stormen die ons leven kunnen doorkruisen. Vanaf dat moment was een gelovige blik vol mededogen nodig om als nieuwe mens herboren te worden, een manier van kijken die voortspruit uit het zich eigen maken van het Woord van God, uit het sacramentele leven, uit het gebed en vooral uit de beoefening van de naastenliefde. In de dagelijkse ontmoeting met het Woord van God, de Eucharistie en de missie krijgt mijn leven een andere betekenis, namelijk mijzelf in dienst stellen van de Heer en ten dienste van anderen in permanente gemeenschap.

Ik blijf de Heer vragen: “Maar Heer, waarom ik? En ik heb de indruk dat het antwoord niet lang op zich laat wachten: “Ik heb jou reeds in de moederschoot uitgekozen”. Ik voel mij klaar om, met de hulp van de Heilige Geest en van de gemeenschap, standvastig en in deze overtuiging te kunnen blijven: “Ik zal met jou zijn tot het einde van de wereld.” (Mat 28,20) Het is het Evangelie dat mij voedt en sterkt in deze tijd van wachten. Het belangrijkste voor mij is om altijd te proberen mijn blik op de Gekruisigde Verrezenen te richten. Ik voel mij arm en klein, want wij zijn allemaal arme mensen op weg naar bekering. Ik stop nooit met Hem elke dag mijn leven te geven, door “ja” tegen hem te zeggen, hier ben ik Heer, ik kom om uw wil te doen.

Broeder Jerry

NAZARETH: DE EENVOUD VAN HET DAGELIJKSE LEVEN

Het is bijna twee jaar geleden dat ons gezin zich in het kleine dorpje Neuville vestigde, in het kader van het Nazareth-jaar dat werd voorgesteld door de fraterniteit Tibériade.

Terugblikkend op deze twee jaar lachen wij over wat ons een berg leek die wij achter ons moesten laten en wij zijn vol verwondering en dank-

baarheid voor alles wat wij tot nu toe hebben meegemaakt en ontvangen. Deze jaren waren zo rijk aan hun immense eenvoud dat het onmogelijk is ze in een paar woorden samen te vatten, maar wij delen graag enkele fragmenten met jullie.

Voor onze kinderen waren deze maanden bij de Fraterniteit in de eerste plaats een bron van vervulling in het geloof en een prachtige ervaring met het landelijke. Zij konden de vreugde van het Evangelie en van de eenvoud ervaren, zowel in het dorp als bij de broeders en zusters tijdens de momenten die wij met hen deelden. Gebedstijden natuurlijk, maar ook tractorritten, paddenstoelen plukken, vissen, voetbal spelen, een kleine kudde schapen verzorgen, een verstoten lam de fles geven... Zij ontdekten dat het geloof vreugdevol is en dagelijks wordt beleefd, niet alleen tijdens de mis op zondag. Zij konden er concreet mee aan de slag: de Eucharistie dienen, de klokken luiden... Uit volle borst de Heer loven met tamtam en gitaar maakt voortaan deel uit van hun leven.

Voor François en mij was het ook een geweldige ervaring. Wij werden hard en diep innerlijk bewerkt, doorheen wat ons dagelijks leven uitmaakte als door de aanwezigheid van de broeders en zusters aan onze zijde:

De eenvoud van het dagelijks leven

Vanaf het begin waren we gedesorienteerd: het gekregen onthaal vanaf onze eerste dag in Neuville, de rust en schoonheid van dit kleine dorpje midden in de natuur, de overvloed in schepping door de vruchten van de boomgaard en van de moestuin, de Voorzienigheid die door elkaar heen werkt: hoe vaak hebben wij druiven, groenten, bloemen vóór onze

Maximilien, Gauthier en Briec in de St Jozefskapel

deur gevonden... soms zelfs zonder te weten wie ze voor ons had achtergelaten?

En dan al die kleine essentiële dagelijkse routines die tijd vergen: het vuur aansteken en aanhouden om ons te warmen, de afwas doen met de hand, de dieren verzorgen... Aanvaarden om voor alles de tijd te nemen en met deze traagheid te leven was een echte uitdaging voor mij, een confrontatie met mijn grenzen. Maar het bracht mij ertoe om mij op het essentiële te concentreren en mij te verdiepen in de betekenis van mijn werk thuis om daar vrede en vreugde te vinden. Als ik eraan terugdenk, denk ik aan deze zin van toewijding aan de Heilige Familie, geschreven door broeder Marc: *“De verborgen levenskracht en zijn vruchtbaarheid ontdekken in het geduld van de tijd.”*

De aanwezigheid van broeders en zusters aan onze zijde en de rijkdom van fraterniteit

Wat een geschenk om te kunnen profiteren van deze tijd aangeboden door de broeders en zusters van Tibériade! Het stelde ons in staat onze relatie met God te verdiepen, meer naar hem te luisteren en beter te begrijpen wat Hij van ons verwachtte. Deze tijden werden op verschillende manieren onderbroken: wij baden samen de Laudens of de Completen, wij deelden de maaltijden thuis of in de fraterniteit en wisselden van gedachten, deelname aan familiedagen, maandagavondmis in de kluzenaarshut van broeder Marc, informele uitwisselingen onderweg of tijdens een specifieke activiteit, herbronningsdagen, delen van het leven...

Wij zullen het Nazarethjaar innerlijk aangesterkt verlaten en vervuld van wat wij hebben ontvangen van de Fraterniteit:

- Elk gezin is uniek, heeft een unieke missie en is een geschenk voor de wereld en voor de kerk.
- Maak van ons gezin een kleine huiskerk, biddend en werkzaam waar het is.

Marie-Charlotte en François

EEN INTERNATIONAAL KAMP IN LITOUWEN: “IK ZOEK MIJN BROEDERS”

BALTRISKĖS
IYC 2022

In zijn brief geeft de apostel Sint Jacobus de gelovigen van zijn gemeenschap die grote projecten beginnen een waarschuwing, omdat, zegt hij, *“je niet eens weet hoe je leven er morgen zal uitzien!... Je zou integendeel moeten zeggen: ‘Zo de Heer het wil, zullen wij leven en zullen wij dit of dat doen’”* (Jak 4, 13–15). En het is waar dat de oorlogssituatie die wij momenteel in Oekraïne meemaken, ons uitnodigt om elk project toe te vertrouwen aan de Voorzienigheid van God en aan Zijn Wil. Het idee om aan het einde van deze pandemie een internationaal kamp te herbeleven werd echter door de broeders en zusters ervaren als een inspiratie van de Geest aan het einde van het Generaal Kapittel van 2021. Teken van deze inspiratie: het thema van de fraterniteit, dat de broeders en zusters voor deze editie van 2022 hebben gekozen, kwam bij velen tegelijk op de voorgrond en drong zich als vanzelf op: *“Ik zoek mijn broeders.”* (Gen 37,16) Deze zin van Jozef in het boek Genesis is tot mij gekomen als een waar profetisch teken voor onze wereld, terwijl wij met afschuw kijken naar een oorlog die zich voor onze ogen afspeelt. Wij voelen ons ook uitgenodigd door paus Franciscus en zijn recente encycliek Fratelli Tutti, om deze ervaring van broederschap tussen jongeren van verschillende volkeren te beleven. De paus schreef in het bijzonder: *“Wat belangrijk is, is het creëren van processen waar mensen elkaar ontmoeten, processen die een volk opbouwen dat in staat is om verschillen te verwelkomen. Laten we onze kinderen uitrusten met de wapens van dialoog! Laten we ze de goede strijd van de cultuur van ontmoeting leren!”* (FT 217).

Voor het eerst werd besloten om het tot dan toe in België beleefde kamp te decentraliseren en het internationale kamp 2022 in Litouwen te proberen, bij de broeders in Baltriskės. Het is een grote uitdaging voor het

kleine team dat wij zijn om alles te organiseren, maar het enthousiasme van zoveel jongeren en vrijwilligers in Litouwen draagt ons, en we geloven dat wij een mooie ervaring van gemeenschap over de grenzen heen gaan beleven.

Wij hebben reeds het kampprogramma, alle communicatie op internet, de belangrijkste activiteiten en de workshops gemaakt en wij zijn begonnen met het uitnodigen van externe getuigen. Jongeren beginnen zich in te schrijven en velen maken reclame voor dit evenement! Maar er is nog veel te doen voor de logistiek en de aanpassing van de plaats, de liturgie en vele andere domeinen... De groep van de San Damiano-jongeren in Litouwen is goed gemobiliseerd bij de voorbereiding van het kamp, maar ook in een originele missie die wij kort na Pasen zullen beleven. In kleine groepjes van drie jongeren, vergezeld van een broeder, gaan wij naar een aantal landen die grenzen aan Litouwen om andere jongeren uit te nodigen om met ons mee te komen naar het kamp. Het zal alvast een manier zijn om te anticiperen op het thema van het kamp door broeders te zoeken... Het idee was om ons kamp een meer lokaal tintje te geven, door jongeren uit het " nabije buitenland " uit te nodigen. Al snel werd duidelijk dat het ingewikkeld zou zijn om naar Rusland en Wit-Rusland te gaan; de oorlog in Oekraïne dwong ons om een project in Kiev te annuleren... Kleine teams zullen niettemin vertrekken naar Letland, Estland en zelfs twee teams naar Polen, waarvan er één Oekraïense jongeren zal ontmoeten... Wij hopen dat kleine delegaties uit elk van deze landen het kamp met ons zullen kunnen beleven. Wij vertrouwen dit project, dat eind april zal plaatsvinden, toe aan jullie gebeden.

Bedankt om dit avontuur van het internationale kamp in Litouwen in jullie gebed mee te dragen De tragische gebeurtenissen die het Oekraïense volk meemaakt zeggen ons hoezeer wij deze Fraterniteit nodig hebben. Wij hopen via dit kamp om op ons niveau bij te dragen aan de opbouw ervan.

Broeder Michel

KALENDER VAN DE FRATERNITEIT

APRIL

- Za 9–Di 26** Zuster Dalia, Zuster Faustina en Broeder Gilles
in Litouwen
- Do 14–Zo 17** Paaskamp met de San Damiano-jongeren (SDJ)
- Ma 18–Vr 22** Nazareth Week (geen onthaal)
- Za 23–Zo 24** **WE Evangeliezaaiers in Pondrôme**
- Zo 24** Zondag anders
- Za 30** Eeuwige geloften van zuster Colombe en broeder
Jerry om 15.00 uur in Lavaux

MEI

- Do 5** Herbronningsdag voor vrouwen in Pondrôme
- Zo 8** Profetische gezinnen
- Za 14** Holy Bible
- Za 14–Zo 15** **WE kinderen van de Oogst en Evangeliezaaiers**
- Ma 16–Vr 20** Nazareth week (geen onthaal)
- Vr 20–Zo 22** Catechesegroep van Lasne in Pondrôme
- Zo 22** Twee catechesegroepen van Avesnes in Lavaux
- Zo 29** Zondag anders

JUNI

- Vr 3–Zo 5** **WE voor de geëngageerde gezinnen te Pondrôme**
- Vr 17–Zo 19** **WE dans in Pondrôme**
- Vr 24–Zo 26** WE Kunst en gebed
- Za 25** Holy Bible

JULI

- Vr 1–Ma 11** **International Camp voor de SDJ in Litouwen**
- Vr 1–Zo 3** WE “Handje helpen” bij de zusters
- Di 19–Zo 24** **Gezinskamp**

AUGUSTUS

- Za 6–Zo 13** **Kamp van de kinderen van de Oogst
en van de Evangeliezaaiers**
- Vr 19–zo 21** **WE dans in Pondrôme**
- Di 23–Za 27** **Onderscheidingskamp**

ENKELE GEBEDSINTENTIES

1. Laten wij bidden voor zuster Colombe en broeder Jerry die op zaterdag 30 april om 15 uur hun eeuwige geloften zullen afleggen in aanwezigheid van bisschop Pierre Warin. Moge de Heer het werk dat Hij in hen begon, op een pad van nederige en vreugdevolle trouw, tot voltooiing brengen.
2. Laten wij bidden en offers brengen zodat de vrede snel terugkeert in Oekraïne. En laten wij dit gebed opentrekken voor zoveel andere plaatsen op onze planeet die getroffen zijn door deze broederoorlogen: Jemen, Oost-Congo, Syrië, Mali, Burkina Faso, enz. Moge de God van alle troost zijn Geest van vrede zenden en dat de harten zich openstellen.
3. Bid voor het Internationale Jeugdkamp dat begin juli in Litouwen zal plaatsvinden. Onze broeders zijn al weken bezig met de voorbereiding ervan. Moge de Heer hen verlichten en steunen bij al deze inspanningen, en moge dit kamp veel jongeren — uit alle lagen van de bevolking — toelaten samen te komen om hun batterijen op te laden rond Christus.
4. Laten wij bidden voor alle mensen die vermoeid en het beu zijn na deze twee jaar van pandemie, en bij wie dit conflict — dat zo dichtbij in Europa is — angsten en zorgen weer wakker maakt. Mogen wij in deze wereld van onzekere tijden getuigen van ons vertrouwen in de aanwezigheid en in de overwinning van de liefdevolle God.
5. Bid voor de miljoenen mensen over de hele wereld die om economische, klimatologische of veiligheidsredenen hun huis, familie en land hebben moeten ontvluchten. Mogen zij open harten en gastvrije huizen vinden om hen te helpen een waardig en gelukkig leven herop te bouwen.

